

Sygn. akt IX Pa 12/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział IX Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : SSO Maria Olszowska

Sędziowie: SSO Maria Konieczna /spr/

SSO Mariola Łącka

Protokolant: st. sekretarz sądowy Dagmara Mazurkiewicz

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2014r. w Rybniku

sprawy z powództwa **R. G. /G./**

przeciwko (...) S.A. Kopalni (...) w P.

o rentę wyrównawczą

na skutek apelacji powoda R. G.

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu- Zdroju Wydziału IV Pracy

z dnia 20 listopada 2013 r. sygn. akt IV P 72/12

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. 2 w ten sposób, iż zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.675,51 zł (jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt pięć złotych 51/00) miesięcznie, poczynając od 1 listopada 2013r. tytułem bieżącej renty wyrównawczej płatnej do dnia 20-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności poszczególnej raty,**
- 2. zmienia zaskarżony wyrok w pkt.5 w ten sposób, iż wartość przedmiotu sporu ustala na kwotę 130.534,12 zł (sto trzydzieści tysięcy pięćset trzydzieści cztery złote 12/100) oraz w pkt 6 w ten sposób, iż nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju kwotę 6.527,00 zł (sześć tysięcy pięćset dwadzieścia siedem złotych 00/100),**
- 3. oddala apelację w pozostałej części,**
- 4. wzajemnie znosi pomiędzy stronami koszty zastępstwa procesowego za II instancję.**

Sędzia: Przewodniczący: Sędzia:

UZASADNIENIE

Powód R. G. pozwem wniesionym przeciwko pozwanej (...) S.A. KWK (...) w P. po jego ostatecznym sprecyzowaniu w toku postępowania przed Sądem w piśmie procesowym z dnia 6 listopada 2013r. domagał się zasądzenia od pozwanej na jego rzecz kwoty 172.879,77 zł tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od dnia 21 czerwca 2010r. do dnia 30 września 2013r. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kwoty 2.393,59 zł netto miesięcznie poczynając od dnia 1 października 2013r. tytułem bieżącej renty wyrównawczej płatnej do dnia 20-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu żądania podniósł, iż żądanie uzasadnione jest stratą w zarobkach powoda spowodowaną doznany przez powoda wypadkiem przy pracy w pozwanej w dniu 23 czerwca 2009r. w następstwie, którego została mu przyznana renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Szkoda powoda to różnica pomiędzy zarobkami, które mógłby uzyskać gdyby nie wypadek przy pracy na stanowisku pomocy dołowej pod ziemią, na którym był zatrudniony w dacie wypadku, a faktycznie uzyskiwaną rentą z ZUS, gdy powód wbrew twierdzeniom pozwanej (przed wytoczeniem powództwa i w toku postępowania przed Sądem) nie przyczynił się do wypadku i dalszym (w toku postępowania przed Sądem) nie ma możliwości zatrudnienia, w szczególności na zaproponowanym powodowi przez pozwaną stanowisku konserwatora.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podniosła zarzut przyczynienia się powoda do doznanego wypadku przy pracy w pozwanej w 50 %, możliwość podjęcia pracy przez powoda na zaproponowanym powodowi stanowisku konserwatora, przy braku wykazania przez powoda podjęcia starań o zatrudnienie w ramach zachowanej zdolności do pracy, przedstawienie powodowi projektu ugody pozasądowej w dniu 31 października 2011r. w zakresie będącym przedmiotem sporu, uwzględniającej w wyliczeniach zastrzeżenia jw., której podpisania powód odmówił.

Wyrokiem z dnia 20 listopada 2013r. Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju Wydział IV Pracy :

- w pkt. 1 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 110.427,68 zł tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej należnej od 1 czerwca 2010r. do 31 października 2013r. z ustawowymi odsetkami od kwoty 47.683,38 zł od 30 stycznia 2012r. , od kwot 2.263,68 zł, 2.075,18 zł, 2.273,37 zł, 2.106,18 zł, 2.495,16 zł, 2.348,68 zł, 2.668,76 zł, 2.650,64 zł, 2.149,64 zł, 2.405,78 zł, 2.391,78 zł, 9.077,13 zł, 2.976,97zł, 2.578,24 zł, 2.857,28 zł, 2.461,31 zł, 2.695,19 zł, 2.877,96 zł, 3.026,56 zł , 2.964,39 zł, 3.006,62 zł, 2.393,59 zł kolejno od 21 każdego następującego miesiąca począwszy od 21 lutego 2012r. do 21 listopada 2013r.,

- w pkt. 2 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 100,00 zł miesięcznie poczynając od 1 listopada 2013r. tytułem bieżącej renty wyrównawczej płatnej do dnia 20 –tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat,

- w pkt. 3 dalej idące powództwo oddalił,

- w pkt. 4 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.700,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

- w pkt. 5 wartość przedmiotu sporu ustalił na kwotę 110.428,00 zł,

- w pkt. 6 nakazał pozwanej uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa kwoty 5.522,00 zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa, od zapłaty której powód był ustawowo zwolniony.

W uzasadnieniu wyroku Sąd podał, iż ustalił i zważył co następuje.

Powód jako pracownik pozwanej zatrudniony na stanowisku pomocy dołowej pod ziemią w dniu 23 czerwca 2009r. uległ wypadkowi przy pracy w pozwanej.

W następstwie tegoż wypadku uznany został za częściowo niezdolnego do pracy i z tego tytułu pobiera rentę z ZUS Odział w R..

W dniu wypadku powód miał wraz z współpracownikiem transportować pompę ze wskazanego przekopu do wskazanego chodnika. Przy wykonywaniu czynności, będąc na trasie kolejki został przygnieciony do ociosu transportowanym za zastawem kolejki kablem, w wyniku czego doznał urazu.

Powód przyczynił się do wypadku w 30 % poprzez przebywanie na trasie kolejki, czyli w czasie i miejscu niedozwolonym w myśl przepisów BHP, co wynika z zeznań słuchanych świadków, powoda, dokumentacji wypadkowej i innej szczegółowo powołanej, a ostatecznie z opinii biegłego z zakresu BHP K. D. podzielonej przez Sąd.

Pozwana zaproponowała powodowi zawarcie ugody w zakresie dotyczącym przedmiotu sporu z przyjęciem 50 % przyczynienia się powoda, na co powód nie wyraził zgody.

Stan zdrowia powoda uniemożliwia mu podjęcie pracy na zaproponowanym przez pozwaną stanowisku konserwatora. Powód ze względu na doznany w wypadku przy pracy uraz – niesprawność narządu ruchu może podjąć wyłącznie pracę umysłową, na stanowisku pracy chronionej, co wynika z opinii biegłej sądowej z zakresu medycyny pracy A. Z.

Pozwana zaproponowała powodowi pracę na stanowisku referenta do spraw archiwizacji z wynagrodzeniem 2.300,00 zł netto miesięcznie. Gdyby powód w terminie zgłosił się na badanie lekarskie dopuszczające go do pracy, mógł podjąć zatrudnienie u pozwanej na wyżej wymienionym stanowisku od listopada 2013r.

Renta wyrównawcza dla powoda za okres od 1 czerwca 2010r. do 31 października 2013r. powinna stanowić różnicę pomiędzy potencjalnym wynagrodzeniem netto powoda jakie uzyskiwałby na poprzednio zajmowanym stanowisku, gdyby nie wypadek przy pracy, a świadczeniami uzyskiwanymi przez niego obecnie z ZUS, przy uwzględnieniu 30 % przyczynienia się powoda do zaistnienia wypadku. Wysokość skapitalizowanej renty wyrównawczej należnej powodowi Sąd ustalił w oparciu o wyliczenia pozwanej na podstawie zarobków 3 pracowników porównawczych, których powód nie kwestionował. Zgodnie z wyliczeniami pozwanej strata powoda na zarobkach za okres od 1 czerwca 2010r. do 31 października 2013r. wyniosła kwotę 110.427,68 zł netto.

Pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku jakiego doznał powód przy pracy w pozwanej z mocy art. 435 kc w zw. z art. 444 § 1 i 2 kc, gdy nie ulega wątpliwości, że powód doznał uszkodzenia ciała w tym wypadku i utracił zdolność do pracy zarobkowej na dotychczasowym stanowisku, poniósł szkodę w wynagrodzeniu.

Sąd nie uwzględnił możliwości zarobkowych powoda do końca października 2013r., bo nie mógł on podjąć pracy na zaproponowanym przez pozwaną pierwotnie stanowisku konserwatora.

Sąd uwzględnił takie możliwości od listopada 2013r. na zaproponowanym powodowi przez pozwaną stanowisku referenta do spraw archiwizacji przyjmując jw. i stąd renta wyrównawcza dla powoda od listopada 2013r. to różnica pomiędzy potencjalnym wynagrodzeniem powoda a świadczeniem z ZUS i dodatkowo wynagrodzeniem jakie mógłby osiągać na zaproponowanym przez pozwaną stanowisku.

Kwoty wyliczone przez pozwaną zostały pomniejszone, bo Sąd przyjął, że powód przyczynił się do zaistnienia wypadku w 30 %, Sąd zastosował art. 362 kc, gdy przyczynienie to wynika z w pełni wiarygodnej opinii biegłego do spraw bhp K. D., wydanej po szczegółowej analizie wszelkich aspektów sprawy odnoszącej się do zarzutów stawianych przez obie strony procesu, opinii wydanej zgodnie ze zleceniem Sądu wyczerpującej, popartej rzeczą argumentacją.

Mając powyższe na względzie Sąd w pkt. 1 wyroku zasądził skapitalizowaną rentę wyrównawczą za wskazany okres z uwzględnieniem 30 % przyczynienia się powoda do wypadku, a w pkt. 2 rentę bieżącą dodatkowo z uwzględnieniem możliwości zarobkowych powoda od listopada 2013r. przyjmując jako podstawę rozstrzygnięcia przepis art. 435 kc w zw. z art. 444 § 1 i 2 kc i 362 kc w zw. z art. 300 kp.

O odsetkach Sąd orzekł z mocy art. 481 § 1 i 2 kc.

W pkt. 3 wyroku Sąd oddalił dalej idące powództwo w zakresie renty skapitalizowanej i bieżącej jako niezasadne.

W pkt. 4 wyroku Sąd orzekł o kosztach zastępstwa procesowego na rzecz powoda z mocy art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie...

W pkt. 5 wyroku Sąd ustalił wartość przedmiotu sporu, a w pkt. 6 wyroku z mocy art. 113 ust. 1 i art. 13 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r. o opłacie sądowej od uwzględnionej części powództwa.

W apelacji od wyroku powód zaskarżając go w pkt. 3 zarzucił naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie zasad swobodnej oceny dowodów poprzez wadliwe ustalenie, że powód jest zdolny do pracy na zaproponowanym przez pozwaną stanowisku referenta do spraw archiwizacji podczas, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosków odmiennych, a nadto poprzez dokonanie błędnego wyliczenia skapitalizowanej renty wyrównawczej na kwotę 110.427,68 zł podczas, gdy prawidłowe wyliczenie winno wynosić 121.015,84 zł, zaś bieżąca renta wyrównawcza zamiast 100,00 zł miesięcznie winna wynosić 1.675,51 zł netto miesięcznie.

Zgłaszając takie zarzuty powód wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez zasądzenie w pkt. 1 wyroku kwoty 121.015,84 zł, a w pkt. 2 wyroku kwoty 1.675,51 zł oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów zastępstwa adwokackiego za postępowanie odwoławcze według norm przepisanych.

Powód wniósł także o uzupełnienie postępowania dowodowego poprzez dopuszczenie dowodu z zaświadczenia lekarskiego z dnia 29 listopada 2013r. na okoliczność istnienia przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia pracy na zaproponowanym stanowisku.

W uzasadnieniu apelacji powód podniósł, iż Sąd wyliczając skapitalizowaną rentę wyrównawczą dopuścił się błędu w obliczeniach, gdy z wyliczenia hipotetycznej renty wyrównawczej przez pozwaną, którego powód nie kwestionował wynika, że skapitalizowana renta wyrównawcza netto za okres od czerwca 2010r. do września 2013r. wyniosła 172.879,77 zł i stąd przy przyjęciu 30 % przyczynienia się powoda, którego powód nie kwestionuje, ostatecznie należna 121.015,84 zł.

W dalszej kolejności powód podniósł, iż zgodnie z zaświadczeniem lekarskim z dnia 29 listopada 2013r. istnieją przeciwwskazania zdrowotne do podjęcia przez powoda pracy na zaproponowanym przez pozwaną stanowisku zaznaczając, że zaświadczenie takie zostało wydane na skutek skierowania powoda przez pozwaną na badanie lekarskie.

W związku z powyższym bieżąca renta wyrównawcza winna być wyliczona zgodnie z wyliczeniem powoda przedstawionym w piśmie powoda z dnia 6 listopada 2013r. jako średnia z ostatnich 9 miesięcy na podstawie wyliczenia pozwanej jw., tj. kwota 2.393,59 zł netto, a przy uwzględnieniu 30 % przyczynienia się powoda 1.675,51 zł.

W odpowiedzi na apelację powoda pozwana wniosła o oddalenie apelacji i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania za II instancję wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na apelację pozwana podniosła, iż w przedstawionych Sądowi I instancji wyliczeniach popełniła błąd w tych wyliczeniach w części dotyczącej sumy renty wyrównawczej za okres od czerwca 2010r. do

września 2013r. , czego nie uczynił Sąd I instancji i zasądził skapitalizowaną kwotę, która stanowi sumę wskazanych przez pozwaną kwot za poszczególne miesiące i odpowiada wysokości poniesionej przez powoda szkody.

W zakresie bieżącej renty wyrównawczej pozwana podniosła, że powód nie czynił żadnych starań w kierunku zmniejszenia wysokości szkody, nie podejmował wysiłku celem znalezienia pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia. Pozwana starała się zaproponować powodowi pracę ostatecznie na stanowisku referenta do spraw archiwizacji. W ocenie pozwanej bierność powoda w zakresie jw. powinna być oceniona jako przyczynienie się powoda do

powstania szkody. W toku postępowania przed Sądem I instancji ustalono, że powód może podjąć pracę umysłową, pracować na stanowisku pracy chronionej, gdy ograniczeniem do podjęcia pracy na ogólnym rynku pracy jest niesprawność narządu ruchu wynikająca z urazu prawej kończyny doznanego w wypadku przy pracy w pozwanej. Pozwana zaznaczyła, iż na wypadek dopuszczenia dowodu z powoływanego zaświadczenia lekarskiego wnosi o uzupełnienie materiału dowodowego poprzez zwrócenie się do Powiatowych Urzędów Pracy w C., Ż. i J. z zapytaniem, czy dysponują ofertami pracy w zakładach pracy chronionej lub na stanowiskach administracyjnych. Pozwana podkreśliła, iż wysokość bieżącej renty wyrównawczej powoda powinna być pomniejszona o możliwości zarobkowe powoda.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

Sąd Okręgowy w trybie art. 382 kpc uzupełnił postępowanie dowodowe i w oparciu o przeprowadzone dowody ustalił brak możliwości powoływanego zatrudnienia powoda w ramach zachowanych zdolności do pracy, w szczególności na ostatecznie zaproponowanym powodowi przez pozwaną stanowisku młodszego referenta do spraw administracyjnych w archiwum jak i innego za pośrednictwem Powiatowego Urzędu Pracy.

Za ustaleniem niemożliwości zatrudnienia powoda na zaproponowanym mu przez pozwaną stanowisku jw. przemawia dowód z zaświadczenia lekarskiego z dnia 29 listopada 2013r. (k. 301 akt) stwierdzającego przeciwwskazania do pracy na tym stanowisku, dowód z opinii biegłej sądowej z zakresu medycyny pracy lek. med. A. Z.(k. 357 – 362 akt), jednoznacznie stwierdzającej, iż stan zdrowia powoda wynikający z wypadku przy pracy doznanego w dniu 23 czerwca 2009r. nie pozwalał i nie pozwala na zatrudnienie na tym stanowisku ze wskazaniem, iż pracodawca może dostosować to stanowisko do niepełnosprawności powoda, biorąc pod uwagę charakterystykę tego stanowiska przedstawioną przez pozwaną , dowód z tej charakterystyki (k. 343 akt).

Sąd Okręgowy podzielił opinię jako wydaną w oparciu o specjalistyczną wiedzę, logicznie, przekonywująco uzasadnioną, z uwzględnieniem charakterystyki stanowiska pracy zaproponowanego powodowi przez pozwaną, wreszcie Sąd Okręgowy podzielił tę opinię jako niekwestionowaną przez żadną ze stron, przy oświadczeniu pozwanej, iż nie ma możliwości dostosowania tego stanowiska do niepełnosprawności powoda według wskazań biegłej. Z tych wszystkich przyczyn Sąd Okręgowy uznał opinię za wiarygodną.

Sąd Okręgowy ustalił niemożliwość innego zatrudnienia na podstawie dowodu z informacji Powiatowego Urzędu Pracy w J. tj. miejsca zamieszkania powoda (k. 336 i k. 340 akt) o braku możliwości zatrudnienia, nie posiadania ofert pracy w zakładach pracy chronionej od listopada 2013r. na stanowiskach pracy umysłowej (jak we wskazaniach w opiniach biegłej przed Sądem I instancji i II instancji).

Sąd Okręgowy przyjął, iż biorąc pod uwagę niesprawność narządu ruchu powoda w następstwie doznanego wypadku przy pracy w pozwanej bez znaczenia pozostają informacje innych urzędów pracy, poza miejscem zamieszkania powoda, z uwagi na niewątpliwe utrudnienie w dojeździe do pracy poza miejsce zamieszkania.

Powodowi od dnia 1 listopada 2013r. przysługuje renta wyrównawcza w kwocie 1.675,51 zł według wyliczenia przedstawionego w apelacji i zasadne jest żądanie apelacji w tym zakresie, gdy wyliczenie jest odniesione do danych przedstawionych przez pozwaną, uwzględnia przyczynienie się powoda do wypadku przy pracy w pozwanej w wysokości 30 %, gdy Sąd Okręgowy nie dopatrył się nieprawidłowości wyliczenia w postaci jego zawyżenia, stwierdził wręcz zaniżenie żądania.

Wartość przedmiotu sporu z uwzględnieniem należności z tytułu renty wyrównawczej od dnia 1 listopada 2013r. wynosi 130.534,12 zł (110.428,00 + 20.106,12 (1.675,51x12)) i stąd opłatę od uwzględnionego powództwa stanowi kwota 6.527,00 zł, jako 5% wartości przedmiotu sporu, ustalona w oparciu o art. 13 Ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Okręgowy nie stwierdził nieprawidłowości w wyliczeniu przez Sąd I instancji skapitalizowanej renty wyrównawczej na niekorzyść powoda w odniesieniu do danych przedstawionych dla tego celu przez pozwaną. Rację ma strona pozwana, iż popełniła błąd w wyliczeniach łącznej sumy renty wyrównawczej za okres od czerwca do września 2013r., co uszło uwadze powoda a Sąd I instancji tego błędu nie powtórzył. W takiej sytuacji żądanie apelacji w tej części nie jest zasadne.

W konsekwencji takich ustaleń Sąd Okręgowy:

- w pkt. 1 wyroku z mocy art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok w jego pkt. 2 w ten sposób, iż zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.675,51 zł miesięcznie poczynając od 1 listopada 2013r. tytułem bieżącej renty wyrównawczej, tj. bez uwzględnienia możliwości zarobkowych powoda jw., płatnej jak w wyroku,

- w pkt. 2 wyroku z mocy art. 386 § 1 kpc w konsekwencji Sąd zmienił zaskarżony wyrok w pkt. 5 w ten sposób, iż ustalił wartość przedmiotu sporu na kwotę 130,534,12 zł według wyliczenia jw. oraz zmienił zaskarżony wyrok w pkt. 6 w ten sposób, iż nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 6.527,00 zł tytułem opłaty od uwzględnionego powództwa według wyliczenia jw.,

- w pkt. 3 wyroku Sąd z mocy art. 385 kpc oddalił apelację w pozostałej części jako bezzasadną, tj. w zakresie dotyczącym renty skapitalizowanej z przyczyn powołanych powyżej,

- w pkt. 4 wyroku Sąd z mocy art. 100 kpc wzajemnie zniósł pomiędzy stronami koszty zastępstwa procesowego na II instancję, gdy żądanie apelacji zostało częściowo uwzględnione.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Maria Konieczna SSO Maria Olszowska SSO Mariola Łącka